

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN**

14. november 2006

Besvarelse af spørgsmål 10 alm. del stillet af Boligudvalget den 23. oktober 2006.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Spørgsmål :

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. september 2006 fra Lene Hansen, jf. 2005-06 BOU alm. del – bilag 116.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Erhvervs- og Byggestyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Det er kendt viden, at der er en sammenhæng mellem boligens ventilation og risikoen for, at boligen ikke frembyder tilfredsstillende sundhedsmæssige forhold.

Det primære formål med ventilationen er at reducere luftfugtigheden i boligen. For lav ventilation giver anledning til høj luftfugtighed, som giver forbedrede levevilkår for bl.a. husstøvmider og skimmelsvampe, der er kendte risikofaktorer for folkesundheden.

Det er heller ikke ønskeligt med for meget ventilation i en bolig, fordi det giver anledning til et for højt energiforbrug med for høj varmeregning til følge.

Derfor har myndighederne gennem mange år haft fokus på behovet for den nødvendige og tilstrækkelige ventilation af boliger, så folkesundheden bliver tilgodeset, og der samtidig tages hensyn til et rimeligt energiforbrug.

I de to gældende bygningsreglementer for bl.a. etageboligbyggeri og for enfamiliehuse, som udkom i henholdsvis 1995 og 1998, blev ventilationsbestemmelserne ændret efter en nøje afvejning af sundheds- og resourceaspektet. Der blev fundet et behov for mere ventilation i boligerne.

På baggrund af den politiske aftale fra juni 2005 mellem regeringen og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om den fremtidige energispareindsats blev bygningsreglementernes energibestemmelser strammet ca. 20 – 25 pct. pr. 1. januar

2006.

Denne stramning indeholder bl.a. et krav om en vis tæthed af bygningskonstruktionen for at reducere det uønskede og utilregnelige luftskifte, som skabes af de skiftende vejrforhold. Et sådant krav har vore nordiske nabolande haft i adskillige år.

Kravet om at reducere den uønskede og utilregnelige ventilation for at spare energi er ikke i modstrid med krav om ventilation, der skal varetage de sundhedsmæssige hensyn. De to krav giver baggrund for at opretholde det sundhedsmæssigt tilfredsstillende indeklima med det lavest mulige energiforbrug.

Kravet om at reducere den uønskede og utilregnelige ventilation har ikke indflydelse på den byggetekniske praksis, der benyttes ved visse tagkonstruktioner, hvor ventilation med uopvarmet udeluft holder det unyttelige tagrum fri for fugtskader.

Som led i regeringens strategi og handlingsplan for at beskytte befolkningens sundhed mod miljøfaktorer "Miljø og sundhed hænger sammen" fra 2003 blev der i juni 2006 offentliggjort en statusrapport på indeklimaområdet, som borgeren henviser til.

I denne statusrapport angives bl.a. en mulig årsag til de konstaterede indeklimaproblemer - nemlig manglende og forkert pasning og vedligeholdelse af ventilationsanlæg. En anden årsag til konstaterede indeklimaproblemer kan være en bevidst reduktion af ventilationen for at spare på opvarmningsudgifterne. Statusrapporten peger således ikke på utilstrækkelige ventilationskrav i byggelovgivningen som en årsag til indeklimaproblemer.

Borgeren efterlyser specifikke undersøgelser af boligens holdbarhed ved den nu krævede yderligere isolering samt det nye tæthedskrav til bygningskonstruktionen. Såvel ministeriets sektorforskningsinstitut Statens Byggeforskningsinstitut som isoleringsproducenterne har gennem årene publiceret en række anvisninger, håndbøger og lignende om den korrekte isolering og tætning af forskellige bygningskonstruktioner. Følges disse vejledninger, er der ingen risiko for skadelig fugt i konstruktionerne, som kan nedsætte effektiviteten af isoleringen samt reducere bygningens levetid. Der kan f.eks. henvises til SBI-anvisning 189, "Småhuse", fra Statens Byggeforskningsinstitut.

De nye energikrav forøger anlægsudgiften for alt byggeri, men ser man på totaløkonomien – anlægs- og driftsudgiften – er der tale om en økonomisk gevinst. Beregninger viser, at for enfamiliehuse vil besparelsen indtræffe efter 5 – 12 år.

Erhvervs- og Byggestyrelsen ser derfor ingen uønskede konsekvenser af

de nye energibestemmelser, som gør det hensigtsmæssigt at ændre dem.

Der efterlyses eventuelle tilskud til nybyggeri. Staten har ingen former for tilskud til privat nybyggeri.”